U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **F. O.,** proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,** se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, o vyrozumění žalovaného ze dne 4. 11. 2008, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 7. 2009, č. j. 3 Nc 69/2008 - 18,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“) ze dne 20. 7. 2009, č. j. 3 Nc 69/2008 - 18, kterým podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl stěžovatelovu žalobu, jíž žalobce napadal vyrozumění žalovaného ze dne 4. 11. 2008 k podnětu na přezkoumání rozhodnutí ve věci dávky státní sociální podpory.

Jako důvod pro odmítnutí žaloby Městský soud v Praze uvedl, že žaloba přes výslovnou výzvu soudu k odstranění nedostatků podání neobsahovala, které výroky rozhodnutí napadá a z jakých důvodů, nebyl v ní formulován návrh výroku rozsudku, a také k ní nebyl přiložen stejnopis napadeného rozhodnutí (vyrozumění). Městský soud v Praze současně připomenul, že přípis, jímž správní orgán oznamuje, že neshledává důvod pro zahájení přezkumného řízení není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., a je tak vyloučeno ze soudního přezkumu. Proto by soud odmítl podání i podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. e) s. ř. s. v návaznosti na § 70 písm. a) s. ř. s.

V osobně podané kasační stížnosti proti tomuto usnesení z důvodu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. stěžovatel namítl, že městský soud nespravedlivě aplikoval procesní předpisy. Další námitky směřovaly věcně proti postupu správních orgánů. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud svým rozhodnutím uložil žalovanému, aby zrušil rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 4. 4. 1996, č. x, a nařídil jí, aby rozhodla dle zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, a zákona č. 198/1993 Sb., o protiprávnosti komunistického režimu a o odporu proti němu.

Protože podle § 105 odst. 2 s. ř. s. je nutné, aby byl stěžovatel zastoupen v řízení o kasační stížnosti advokátem, městský soud jej vyzval přípisem ze dne 26. 10. 2009, č. j. 3 Nc 69/2008 - 32, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení přeložil soudu plnou moc udělenou advokátovi, který jej bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti ze dne 22. 7. 2009. Zároveň jej poučil, že pokud tak neučiní, bude kasační stížnost odmítnuta. Zásilku obsahující tuto výzvu stěžovatel osobně převzal dne 29. 10. 2009.

Stěžovatel na výzvu reagoval podáním ze dne 29. 10. 2009 s tím, že mu byl v totožné věci usnesením Městského soudu v Praze ze dne 17. 9. 2007, č. j. 2 Cad 50/2007 - 11, ustanoven advokát JUDr. Vít Vohánka.

Městský soud následně předložil stěžovatelovu kasační stížnost spolu se soudním a správním spisem Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o této kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud podotýká, že v době rozhodování měl k dispozici spis Městského soudu v Praze vedený pod sp. zn. 2 Cad 50/2007, v němž bylo založeno stěžovatelem zmiňované usnesení Městského soudu v Praze ze dne 17. 9. 2007, č. j. 2 Cad 50/2007 - 11. Z předmětného spisu vyplývá, že stěžovatel požádal ve svém podání ze dne 13. 7. 2007, kterým inicioval řízení vedené městským soudem pod sp. zn. 2 Cad 50/2007, aby „*byl osvobozen od placení soudních poplatků a aby mu byl na náklady státu ustanoven ke všem právním kauzám advokát JUDr. Jaromír Harvánek*“. Městský soud mu citovaným usnesením ze dne 17. 9. 2007, č. j. 2 Cad 50/2007 - 11, k jeho žádosti a k potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech ze dne 15. 8. 2007 ustanovil jako zástupce advokáta JUDr. Víta Vohánku. Z odůvodnění předmětného ustanovení je přitom zřejmé, že mu byl zástupce ustanoven k ochraně jeho práv pro toto řízení, tj. pro řízení vedené pod sp. zn. 2 Cad 50/2007. Toto řízení před městským soudem bylo pravomocně skončeno usnesením ze dne 4. 8. 2009, č. j. 2 Cad 50/2007 - 88.

Nejvyšší správní soud tedy shodně s městským soudem shledal, že ustanovení zástupce JUDr. Víta Vohánky na základě usnesení Městského soudu v Praze ze dne 17. 9. 2007, č. j. 2 Cad 50/2007 - 11, se nevztahuje na řízení o kasační stížnosti podané dne 22. 7. 2009 proti usnesení městského soudu ze dne 20. 7. 2009, č. j. 3 Nc 69/2008 - 18. Je sice pravda, že řízení bylo vedeno proti shodnému žalovanému, nicméně směřovalo proti jinému jeho úkonu (v řízení vedeném pod sp. zn. 2 Cad 50/2007 proti sdělení žalovaného ze dne 10. 7. 2007, č. 2007/42199-212; zatímco v tomto řízení vedeném pod sp. zn. 3 Nc 69/2008 proti sdělení žalovaného ze dne 4. 11. 2008, č. j. 2008/57600-212).

Stěžovatel tedy ani navzdory výzvě městského soudu učiněné podle § 108 odst. 1 s. ř. s. neodstranil vady kasační stížnosti, neboť nedoložil, že je v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem podle § 105 odst. 2 s. ř. s.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů

vyžadováno pro výkon advokacie. Splněním této podmínky se musí Nejvyšší správní soud v řízení o kasační stížnosti vždy zabývat ještě před posouzením merita věci.

Pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť nemůže kasační stížnost věcně projednat (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 - 19, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40, přístupné na www.nssoud.cz).

Protože stěžovatel ani do doby vydání rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti neodstranil její vady, tzn. nedoplnil plnou moc prokazující, že je zastoupen advokátem, Nejvyšší správní soud odmítl stěžovatelovu kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. března 2010

JUDr. Petr Průcha
předseda
senátu